

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 2
Rotel 23

DOM
2015-09-03
Malmö

Mål nr
B 1530-15

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Lunds tingsrätts dom den 2 juni 2015 i mål nr B 6229-14, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Helena Lundström
Åklagarmyndigheten
Södra Skånes åklagarkammare

Klagande (Målsägande)

1. Göran Johansson
2. Görel Svensson
3. Lina Svensson
4. Johan Svensson

Ombud och målsägandebiträde för 1-4: Advokat Susanna Lindström
Advokatbyrån Eriksson & Bengtsson AB
Nya Stadens Torg 1 A
531 31 Lidköping

Klagande och motpart (Tilltalad)

JONAS Gunnar Runnemark, 840801-3319
Frihetsberövande: Häktad
Veberödsvägen 108
247 94 Dalby

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Per Schånberg
Advokat Per Schånberg AB
Sandgatan 4 A
223 50 Lund

SAKEN

Mord

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut i skadeståndsdelen på så sätt att hovrätten bestämmer att Jonas Runnemark ska utge skadestånd till Görel Svensson med 104 780 kr, till Lina Svensson med 76 809 kr och till Johan Svensson med 92 359 kr, allt jämte ränta på beloppen på sätt tingsrätten har bestämt.

Dok.Id 257474

Postadress
Box 846
201 80 Malmö

Besöksadress
Hovrättstorget 1

Telefon
040-35 57 00

Telefax
040-783 11
E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se
www.hovrattensskaneblekinge.domstol.se

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

I övrigt gäller tingsrättens domslut.

Beslagen ska bestå på sätt tingsrätten bestämt.

Susanna Lindström får för biträdet åt målsägandena i hovrätten ersättning av allmänna medel med 58 856 kr, varav 30 076 kr avser arbete, 10 705 kr tidsspillan, 6 304 kr utlägg och 11 771 kr mervärdesskatt.

Per Schånberg får för försvaret i hovrätten ersättning av allmänna medel med 80 826 kr, varav 46 872 kr avser arbete, 11 352 kr tidsspillan, 6 437 kr utlägg och 16 165 kr mervärdesskatt.

Kostnaden för försvaret och biträdet åt målsägandena i hovrätten ska staten svara för.

Jonas Runnemark ska vara häktad till dess att hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Hovrätten fastställer tingsrättens sekretessförordnande.

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig beträffande fotografier från de rättsmedicinska obduktionerna som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar i hovrätten.

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska, med undantag för de uppgifter som finns intagna i hovrättens dom, fortsätta att vara tillämplig beträffande uppgifter i det rättspsykiatriska utlåtandet (tingsrättens aktbilagor 33-38) och yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd (tingsrättens aktbilagor 75-76) som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar samt på uppgifter i ljudupptagningar av vittnesförhör som skett inom stängda dörrar.

YRKANDEN I HOVRÄTTEN, M.M.

Jonas Runnemark har yrkat att hovrätten dömer honom till rättspsykiatrisk vård eller ett tidsbestämt fängelsestraff.

Görel Svensson och Göran Johansson har yrkat att hovrätten fullt ut bifaller deras vid tingsrätten förda talan.

Lina Svensson och Johan Svensson har yrkat att hovrätten fullt ut bifaller deras talan såvitt avser ersättning för förlorad arbetsinkomst. Johan Svensson har härvid justerat sitt yrkande till att avse 41 278 kr, vilket motsvarar förlorad arbetsinkomst till och med augusti månad 2015.

Åklagaren har motsatt sig ändring.

Jonas Runnemark har medgett Lina Svenssons och Johan Svenssons ändringsyrkanden samt medgett att utge ersättning till Görel Svensson för förlorad arbetsinkomst för tiden fram till dagen för hovrättens dom men i övrigt motsatt sig ändring. Han har helt motsatt sig Göran Johanssons ändringsyrkande.

Samtliga målsägande har även i hovrätten biträtt åtalet.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har i allt väsentligt tagit del av samma utredning som tingsrätten. I hovrätten har dessutom hållits förhör med överläkaren Svend Otto Fredriksen, specialist i psykiatri och rättspsykiatri, leg. psykologen Christian Baudin och överläkaren Ursula Albert, specialist i allmänpsykiatri. Tilläggsförhör har hållits med professorn i rättspsykiatri Marianne Kristiansson.

Svend Otto Fredriksen har i hovrätten vidhållit sin bedömning att Jonas Runnemark begick gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning och att han till följd av sitt psykiska tillstånd är i behov av rättspsykiatrisk vård. Svend Otto Fredriksen har tillagt följande. Ärendet var svårbedömt bl.a. eftersom undersökningen gjordes i

ett så tidigt skede av förundersökningen och i huvudsak fick grundas på Jonas Runnemarks egna uppgifter. Jonas Runnemark befann sig i ett kristillstånd och utredningsmaterialet var begränsat, bl.a. saknades helt dokumentation av tidigare psykiska besvär. Det var mot den bakgrunden som han i utlåtandet rekommenderade tingsrätten att låta Socialstyrelsens rättsliga råd pröva ärendet för att uppnå en större säkerhet i såväl den diagnostiska som den rättspsykiatriska bedömningen.

Även Christian Baudin har hänvisat till att han haft tillgång till ett begränsat underlag vid sin bedömning. Han har därutöver uppgett följande. Det förhållandet att Jonas Runnemark var föremål för undersökning redan tre dagar efter händelsen försvårade psykologbedömningen eftersom Jonas Runnemark befann sig i chock. Utifrån det utredningsmaterial som fanns tillgängligt står dock Christian Baudin fast vid att Jonas Runnemarks tillstånd utgör en allvarlig psykisk störning. Det är naturligt att bedömningen blir annorlunda med ett annat underlag. Den bedömning som Marianne Kristiansson gjort förefaller enligt hans uppfattning vara väl underbyggd och god.

Ursula Albert, som var ansvarig behandlande läkare för Jonas Runnemark då han vistades på rättspsykiatriska kliniken i Helsingborg, har uppgett följande. Jonas Runnemark kom till kliniken efter det att den rättspsykiatriska undersökningen hade avslutats. Under vistelsen observerades Jonas Runnemark grundligt av erfaren vårdpersonal som med jämna mellanrum rapporterade till Ursula Albert. Hon hade själv återkommande samtal med honom. Inget psykotiskt eller tvångsmässigt beteende noterades under vistelsen. Han medicinerades mot ångest och depression. Jonas Runnemark återfördes till häktet i mitten av juni 2015 då hon gjorde bedömningen att han inte längre var i behov av psykiatrisk vård.

Marianne Kristiansson har bl.a. uppgett att det förhållandet att Jonas Runnemark i de två inledande förhören haft förmåga att stressfritt och detaljerat berätta om ett annat händelseförlopp än det verkliga talar mot att han vid gärningen var självmordsbenägen eller psykotisk. Hon har tillagt att det, enligt hennes uppfattning, inte är möjligt att ha ett så välordnat gärningsbeteende som Jonas Runnemark uppvisade, om man lider av en allvarlig psykisk störning.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Genom tingsrättens i denna del inte överklagade dom är fastslaget att Jonas Runnemark ska dömas för mord i två fall. Frågan är om påföljden ska bestämmas till rättspsykiatrisk vård eller fängelse.

Avgörande för påföljdsvalet är om Jonas Runnemark har begått gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning och om han i dag lider av en sådan störning. När, som är fallet i detta mål, ett utlåtande från Socialstyrelsens rättsliga råd avviker från undersökningsläkarens utlåtande, är styrelsens utlåtande i allmänhet att anse som det mer tillförlitliga. Domstolen får dock inte undandra sig att jämföra och bedöma utlåtandena. Vid denna bedömning ska domstolen, som tingsrätten redovisat, pröva utredningen och komma fram till om den anser att övervägande skäl talar för att det är fråga om en psykisk störning som är allvarlig (se rättsfallen NJA 1998 s. 162 och 2004 s. 702).

Genom utredningen i målet är det klarlagt att Marianne Kristiansson vid sin bedömning haft tillgång till ett mer omfattande bakgrundsmaterial än vad som fanns tillgängligt vid den rättspsykiatriska undersökningen. Med hänsyn härtill, och till att den rättspsykiatriska undersökningen försvårades av de tidigare redovisade omständigheterna, saknas skäl att ifrågasätta tillförlitligheten av styrelsens bedömning. Ursula Alberts uppgifter ger också visst ytterligare stöd för styrelsens uppfattning. Sammantaget leder det sagda till att hovrätten ansluter sig till tingsrättens slutsats att det inte föreligger övervägande skäl som talar för att Jonas Runnemark lider eller led av en allvarlig psykisk störning.

Vid denna bedömning ska påföljden bestämmas till fängelse. På de av tingsrätten anförda omständigheterna motsvarar den samlade brottslighetens straffvärde livstids fängelse. Även om Jonas Runnemark till följd av en psykisk störning har haft en viss nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande ska, som tingsrätten funnit, påföljden bestämmas till fängelse på livstid. Tingsrättens dom ska således stå fast.

Skadestånd

Jonas Runnemarks har medgett Lina Svenssons och Johan Svenssons ändringsyrkanden i hovrätten. Tingsrättens dom ska därför ändras i enlighet härmed. Även beträffande Görel Svensson ska ändring ske i enlighet med Jonas Runnemarks medgivande. Utifrån de uppgifter om inkomstförlust som Görel Svensson har lämnat och som vitsordats av Jonas Runnemark ska hon tillerkännas ytterligare 9 000 kr för förlorad arbetsinkomst. Hovrätten ansluter sig i övrigt till tingsrättens bedömning beträffande frågan om omfattningen av det skadestånd som ska tillerkännas Görel Svensson och att Göran Johansson inte ingår i den ersättningsberättigade kretsen.

Häktning

På de skäl tingsrätten anfört ska Jonas Runnemark vara kvar i häkte till dess hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast den 1 oktober 2015.

I avgörandet har deltagit hovrättspresidenten Lennart Svensäter, hovrättsråden Åsa Liljeroth och Per G. Hansson (referent) samt nämndemännen Maria Ljungdahl och Marko Dimovski. Domarna är eniga.

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

DOM
2015-06-02
meddelad i
Lund

Mål nr: B 6229-14

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

JONAS Gunnar Runnemark, 19840801-3319
Frihetsberövande: Häktad
Veberödsvägen 108
247 94 Dalby

Offentlig försvarare:

Advokat Per Schånberg
Advokat Per Schånberg AB
Sandgatan 4 A
223 50 Lund

Åklagare

Kammaråklagare Helena Lundström
Åklagarmyndigheten
Södra Skånes åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande

Se Målsägandebilaga

DOMSLUT

Brott som den tilltalade döms för

Mord, 3 kap 1 § brottsbalken
2014-12-09 -- 2014-12-10

Påföljd m.m.

Fängelse på livstid

Skadestånd

1. Jonas Runnemark ska utge skadestånd till Görel Svensson med 95 780 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 december 2014 till dess betalning sker.
2. Jonas Runnemark ska utge skadestånd till Lina Svensson med 68 009 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 december 2014 till dess betalning sker.
3. Jonas Runnemark ska utge skadestånd till Johan Svensson med 78 343 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 10 december 2014 till dess betalning sker.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 75 221 00 Lund	Byggmästaregatan 2	046-16 04 00 E-post: b.lunds.tingsratt@dom.se www.lundstingsratt.domstol.se	046-16 04 79	måndag - fredag 08:00-16:30

4. Göran Johanssons skadeståndsyrkande ogillas.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen hammare förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (2014-1200-BG17692.4).
2. Beslaget av matta, påsar, handdukar, eltejp, mössa, örngott, en pärm, två personbilar, kläder, skor, en stövel och dokument ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset utlämnas till Jonas Runnemark (2014-1200-BG17886.1-16, 2015-1200-BG156.1, 2014-1200-BG17558.1 och 2, 2014-1200-BG17545.1-4, 2014-1200-BG17546.1 och 2, 2014-1200-BG17548.1-6, 2014-1200-BG17552.1, 2, 3:1, 4-6 och 2015-1200-BG326.1).

Häktning m.m.

Jonas Runnemark ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessbestämmelserna i 35 kap. 1 § och 7 § 3 offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga beträffande fotografier från de rättsmedicinska obduktionerna som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska, med undantag för de uppgifter som finns intagna i tingsrättens dom, fortsätta att vara tillämplig på uppgifter i det rättspsykiatriska utlåtandet (aktbil. 33-38) och yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd (aktbil. 75-76) som har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar samt på uppgifter i ljud- och bildupptagning av förhör som skett inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Per Schånberg tillerkänns ersättning av allmänna medel med 551 250 kr. Av beloppet avser 371 070 kr arbete, 64 530 kr tidsspillan, 5 400 kr utlägg och 110 250 kr mervärdesskatt.
 2. Susanna Lindström tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 129 460 kr. Av beloppet avser 86 330 kr arbete, 8 888 kr tidsspillan, 7 646 kr utlägg, 704 kr traktamente och 25 892 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkande och den bevisning som åklagaren åberopat, se bilaga 1.

Åklagaren har justerat yrkandet avseende en beslagtagen hammare (punkten 1.4.3 i bilagan) och yrkat att denna ska förverkas.

Målsägandena har yrkat skadestånd av Jonas Runnemark för personskada enligt följande.

Görel Svensson med 163 580 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 december 2014 till dess betalning sker. Av beloppet avser 125 000 kr sveda och värk (75 000 kr för dottern och 50 000 kr för barnbarnet), 37 269 kr avser förlorad arbetsinkomst med månad för månad angivna belopp till och med november månad 2015, 900 kr vårdkostnader och 411 kr avser mediciner.

Lina Svensson med 76 809 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 december 2014 till dess betalning sker. Av beloppet avser 50 000 kr sveda och värk och 26 809 kr förlorad arbetsinkomst med månad för månad angivna belopp till och med augusti 2015.

Johan Svensson med 87 430 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 december 2014 till dess betalning sker. Av beloppet avser 50 000 kr sveda och värk och 36 349 kr förlorad arbetsinkomst med månad för månad angivna belopp till och med juli 2015, 900 kr vårdkostnader och 181 kr mediciner.

Göran Johansson med 62 985 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 10 december 2014 till dess betalning sker varav 50 000 kr avser sveda och värk och 12 985 kr avser förlorad arbetsinkomst under december 2014 – februari 2015.

Det antecknas att Jonas Runnemark varit frihetsberövad som anhållen och häktad från och med den 10 december 2014 och alltjämt.

DOMSKÄL

INLEDNING

Jonas Runnemark har i allt väsentligt erkänt det handlande som åklagaren har lagt honom till last. Utöver att bedöma vad som är utrett i målet i sak, har tingsrätten att ta ställning till hur Jonas Runnemarks psykiska status påverkar den straffrättsliga bedömningen vad avser frågan om uppsåt samt i förekommande fall gärningarnas rubricering, valet av påföljd och gärningarnas straffvärde.

Åklagaren har åberopat en relativt stor mängd skriftlig bevisning. Tingsrätten kommer i det följande att redovisa bevisningen i den mån detta behövs för förståelsen av rättens överväganden. Sammanfattningsvis kan dock noteras att inget i den tekniska utredningen motsäger att händelserna har gått till på det sätt som Jonas Runnemark berättat. Tvärtom stämmer utredningen överens med hans beskrivning av händelseförloppet.

VAD ÄR UTRETT OM GÄRNINGSPÅSTÅENDENA?

Händelserna den 9-10 december 2014

Åklagaren har sammanfattningsvis gjort gällande att Jonas Runnemark dödat sin fru Emma Runnemark genom att, i den gemensamma bostaden, slå henne upprepade gånger i huvudet med en slägghammare. Han har därefter kört henne och dottern Matilda till Dalby stenbrott där han kastat dem ut från en klippa, varefter han upprepade gånger bankat deras respektive huvuden mot stenar på marken.

Jonas Runnemark har bekräftat vad åklagaren påstått och lagt till följande. Han sade till Emma att han hade en överraskning till henne, sade till henne att dra ned en mössa för ögonen, låste in hundarna på toaletten och slog henne i huvudet med den spetsiga delen av en slägghammare, som han hade köpt för ändamålet. Hon föll ned på golvet men rörde sig, så han slog flera slag som träffade i huvudet. Mössan föll av. Han trädde sopsäckar över henne och bar ut henne till bilen. Därefter gick han tillbaka in i huset, rullade ihop den blodiga vardagsrumsmattan och torkade av det värsta blodet. Det var inte särskilt mycket blod på soffan, men mycket på mattan och en del blodstänk på väggarna. Mattan och mössan lade han i en säck. Han försökte återställa huset som det var före händelsen. Sedan hämtade han dottern på övervåningen, klädde på henne, satte henne i bilbarnstolen och körde till Dalby stenbrott. Han bar Emma över axeln till en klippavsats och kastade ned henne från kanten. Därefter gick han tillbaka och hämtade dottern, bar henne till samma avsats och släppte ned henne där. Han såg henne falla. När dottern landat såg det ut som om Emma rörde sig. Han klättrade därför ned till de båda, tog tag i Emmas hår och dunkade hennes huvud två gånger mot en sten. Eftersom han dunkat Emmas huvud mot en sten måste han också dunka dotterns huvud mot en sten två gånger. Därefter lämnade han platsen, tog sopsäckarna ur bilen och sprang hem. Han trodde att hustrun och dottern var döda. När han kom hem slängde han sopsäcken och ringde till Emmas telefon för första gången. Han kan inte förklara varför. Han ringde ytterligare ett telefonsamtal till hennes telefon efter några minuter. Han lastade in hundarna i familjens andra bil och återvände till stenbrottet. Då hade han bestämt sig för att säga att Emma och dottern råkat ut för en olycka. Han tvättade av den första bilen med spolarvätska för att få bort blodspår och hällde också spolarvätska på en sten, som Emma slagit i när han tog henne ur bilen. Därefter gick han samma väg till avsatsen som han tidigare gått samtidigt som han sparkade igen de värsta blodspåren. Han gick ned för trappan till platsen där de låg och märkte då att de fortfarande verkade leva. Han fick någon form av sammanbrott och letade efter en mobiltelefon. Han fick tag i en telefon och ringde 112. Under samtalet berättade han att hustrun och dottern råkat ut för en olycka.

Den tekniska bevisning som åklagaren har åberopat i form av bl.a. brottsplatsundersökning och blodspårsanalyser ger stöd åt Jonas Runnemarks berättelse om händelseförloppet, såväl som helhet som i ett flertal specifika detaljer. Av den medicinska utredningen – obduktionsrapporter och fotodokumentation – framgår dels att Emma Runnemark och Matilda Runnemark tillfogats de skador som åklagaren påstått i sin gärningsbeskrivning och avlidit till följd av de skadorna, dels att skadorna är väl förenliga med det händelseförlopp som Jonas Runnemark erkänt och som åklagaren påstått. Någon anledning att ifrågasätta Jonas Runnemarks berättelse, som har lämnats på ett relativt sammanhållet och detaljerat sätt, har inte heller kommit fram. Det får därför anses utrett att gärningarna har gått till på det sätt som åklagaren har påstått.

Planeringen av gärningen den 9-10 december 2014

Det är genom Jonas Runnemarks egna uppgifter och genom skriftlig bevisning som åklagaren åberopat styrkt att han under sommaren 2014 förfalskade Emma Runnemarks namnteckning och tecknade flera livförsäkringar på henne utan hennes vetskap. Dels tecknade han nya försäkringar i If och Folksam, dels höjde han beloppet i en Skandia-försäkring som funnits sedan tidigare. Sammantaget har Emma Runnemark varit livförsäkrad till ett belopp om 6,5 miljoner kr vid tidpunkten för gärningen.

När det gäller anledningen till de tecknade livförsäkringarna har Jonas Runnemark lämnat uppgifter som enligt tingsrättens uppfattning är relativt vaga. Han har vidgått att försäkringarna tecknades för att han planerade att döda Emma Runnemark, men har samtidigt hävdat att han inte hade för avsikt att tillgodogöra sig pengarna, utan att det i stället var ett sätt att kompensera i efterhand, antingen dottern eller Emma Runnemarks efterlevande släktingar.

Det är vidare utrett att Jonas Runnemark en tid före händelsen köpte en slägghammare för att använda på det sätt som sedermera kom att inträffa. Han var av uppfattningen att det föremål som skulle användas för att döda hustrun måste vara oanvänt, vilket var ett skäl till inköpet. Han har också beskrivit hur han förvarat hammaren gömd på olika ställen i bostaden.

Sammanfattningsvis konstaterar tingsrätten att utredningen visar att Jonas Runnemark under en längre tid har planerat att döda i vart fall sin fru och att han som ett led i den planeringen tecknat livförsäkringar på henne och köpt in ett verktyg som kunde användas som mordvapen.

Jonas Runnemark har gjort gällande att han inte från början planerat att försöka få händelserna att se ut som en olycka, utan att han fick den tanken när han återkom till stenbrottet efter att ha varit hemma och fann dem vid liv. Med den utgångspunkten att han inte velat få händelsen att se ut som något annat än ett mord är det dock på flera punkter svårförklarligt att Jonas Runnemark har handlat på det sätt som han själv berättat. Redan att han direkt när han återvände från stenbrottet började städa i bostaden talar för att han ville dölja gärningen. I samma riktning talar att han ringde till sin hustrus mobiltelefon, trots att hon – enligt hans egna uppfattning – redan var död. En annan omständighet som talar i samma riktning är att han återvände i familjens andra bil och med spolarvätska tvättade den första bilen ren från blod redan innan han fick klart för sig att hustrun och dottern levde. Sammantaget kan inte tingsrätten finna något annat utrett än att Jonas Runnemark som en del i sin brottsplan har planerat att mordet ska se ut som en olyckshändelse.

JONAS RUNNEMARKS PSYKISKA TILLSTÅND

Jonas Runnemark har vid tingsrätten berättat att han strax efter att han och Emma Runnemark fick barn i februari 2014 började få tankar på att döda sin fru och sitt barn. Han har relativt ingående beskrivit hur dessa tvångstankar kom och gick men

växte i styrka samtidigt som han försökte bekämpa dem. Han har påstått att han självmedicinerat dels genom att beställa medicin på Internet, dels genom att under en period överkonsumera alkohol, men att han slutade med det efter en diskussion med sin fru.

Han har också påstått att han umgåtts med tankar att ta sitt liv och att han inköpt ett svartkrutsvapen i det syftet men att han efter bedömning av eldkraften konstaterade att det inte var tillräckligt kraftfullt för att kunna tränga igenom skallbenet.

Han har vidare gjort gällande att han hade tanken att han kunde bli kvitt tvångstanken genom att döda en annan, okänd person och att han därför beväpnad med kniv åkte till Skrylle, men att han inte kunde slutföra den planen.

Det är inte påstått något annat i målet än att Jonas Runnemark inte har tagit någon kontakt eller berättat för någon om vare sig tvångstankarna, självmordsplanerna eller tankarna att döda någon annan. Jonas Runnemark har förklarat detta med att det i stort sett omedelbart som tankarna uppkom blev dessa skamfyllda och att han inte kunde tala om dem med någon.

I målet är genomfört en rättspsykiatrisk undersökning. Den rättspsykiatriska bedömningen i den undersökningen är att Jonas Runnemark begått de åtalade gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han vid undersökningen led av en allvarlig psykisk störning samt att förutsättningar för överlämnande till rättspsykiatrisk vård föreligger. Undersökningen ägde rum mellan den 18 december 2014 till den 21 januari 2015. Av det rättspsykiatriska utlåtandet framgår bl.a. sammanfattningsvis att Jonas Runnemark är en 30-årig man som aldrig tidigare varit i kontakt med psykiatrisk vårdgivare men som uppfattar sig själv som ensam och avvikande sedan barndomen. Vid tidpunkten för gärningen uppfyllde Jonas Runnemark kriterierna för diagnoserna atypisk autism och

återkommande egentlig depression med atypiska symptom. Jonas Runnemarks tillstånd utgör en allvarlig psykisk störning i lagens mening.

Av utlåtandet framgår också att den rättspsykiatriska undersökningen varit behäftad med flera komplicerande omständigheter varför tingsrätten för att uppnå en större säkerhet i såväl den diagnostiska som den rättspsykiatriska bedömningen enligt utlåtandet kan överväga en prövning av fallet i Socialstyrelsens rättsliga råd. Några av de faktorer som nämns som komplicerande är följande. Eftersom åtal inte hade väckts vid undersökningstillfället saknades annan beskrivning än Jonas Runnemarks egen. Han var också belagd med restriktioner vid undersökningen och kunde inte observeras i samspel med övriga intagna på avdelningen.

Mot bakgrund av observationerna under omvårdnadsutredningen lämnades en skiljaktig mening i vilken det konstaterades att inget i Jonas Runnemarks beteende har uppfattats som avvikande i en psykotisk mening.

Tingsrätten inhämtade ett yttrande från Socialstyrelsens rättsliga råd, som i sin tur inhämtade ett yttrande från professor Marianne Kristiansson, som är vetenskapligt råd i Socialstyrelsen. Det rättsliga rådet ställde sig bakom de slutsatser och bedömningar som professor Kristiansson gjort.

Sammanfattningsvis innebär detta att Jonas Runnemark begått de misstänkta gärningarna under påverkan av en psykisk störning som inte är allvarlig, att han har en sådan psykisk störning och att det inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård.

Marianne Kristiansson har - i sammandrag – utvecklat skälen bakom sina slutsatser enligt följande. I Jonas Runnemarks fall föreligger inte och har inte förelegat objektiva tecken till störd verklighetsuppfattning med psykotiska symptom. Det finns inte heller någon psykossjukdom. Gärningsbeteendet präglas av varaktighet

och många beslut, vilket tyder på att det inte förelåg en allvarlig psykisk störning. Det föreligger ingen personlighetsstörning. Den tankemässiga tvångsmässighet som förekommit har inte påverkat Jonas Runnemarks sociala funktionsnivå. Tveklöst kan det rättspsykiatriskt talas om en sådan psykisk störning som beskrivs i 29 kap. 3 § brottsbalken och som innebär en nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande, men tillståndet är inte av så allvarlig grad att det utgör en allvarlig psykisk störning. Oavsett graden av störning bedöms Jonas Runnemark ha haft förmåga att förstå den situation han befann sig i vid gärningen och anpassa sitt handlande efter den förståelsen. Hon instämmer inte helt i de beskrivna diagnoserna. Enligt hennes bedömning har det funnits och finns en depression men denna är snarare av reaktiv karaktär och inte egentlig. Skillnaderna i bedömningarna beror sannolikt på att den rättspsykiatriska undersökningen gjordes i ett för tidigt skede av rättsprocessen. Stora delar av förundersökningen var inte tillgänglig och Jonas Runnemark befann sig i kris.

Marianne Kristiansson har också hörts vid tingsrätten. Hon har då tillagt bl.a. följande. Jonas Runnemark har berättat på ett rationellt, logiskt sätt utan tecken på avvikelser eller förvirring. Han har också berättat om ett händelseförlopp som inte har hänt – att hustrun och dottern skulle ha råkat ut för en olycka – på ett långt och detaljerat sätt. Det kräver stor ansträngning för hjärnan att dikta upp ett händelseförlopp jämfört med att man håller sig till sanningen och detta blir en viktig pusselbit vid bedömningen av om det förelåg en allvarlig psykisk störning vid gärningen eller inte. Man kan inte kontrollera om det rör sig om tvångstankar genom någon objektiv undersökning. Den som har svåra tvångstankar påverkas i den sociala funktionsnivån. Jonas Runnemark har snarare en mycket god funktionsnivå, och det finns inga avtryck i hans beteende i övrigt. Jonas Runnemark uppfyller inte någon diagnos men har autistiska drag i sin personlighet, som dock får mindre bäring i sammanhanget. Även för att det ska föreligga en diagnostiserad personlighetsstörning krävs att den psykosociala funktionsnivån är nedsatt. Han har dock befunnit sig under någon form av stress. Stressen faller in under en nedsatt

förmåga att kontrollera sitt handlande, även om förmågan att anpassa handlandet ligger på en hög kognitiv nivå. Utifrån Jonas Runnemarks bakgrund och hur han tidigare har varit är gärningen mycket jag-främmande. Det jag-främmande beteendet blir ett resultat av stressreaktionen, som leder till en nedsatt förmåga till impulskontroll. Det finns en viss osäkerhet i bedömningen, eftersom Jonas Runnemarks beteende är så jag-främmande. Hon har inte vägt in den omständigheten att Jonas Runnemark tecknat livförsäkringar på hustrun under sommaren 2014.

Tingsrätten gör följande bedömning

Det är domstolen som ska bedöma om den tilltalades psykiska tillstånd är sådant att han har begått gärningen med uppsåt och om det i så fall finns behov av rättspsykiatrisk vård, dvs. om han lider av en psykisk störning som är allvarlig i lagens mening. Utrymmet för domstolens prövning av det psykiska tillståndet är emellertid begränsat. Domstolen måste fästa stort avseende vid innehållet i utlåtandet över den rättspsykiatriska undersökningen. Har domstolen inhämtat ett yttrande från Socialstyrelsen och avviker det yttrandet från undersökningsläkarens utlåtande bör yttrandet i allmänhet anses som det mera tillförlitliga (jfr rättsfallen från Högsta domstolen NJA 1998 s. 162 och NJA 2004 s. 702).

I målet har det rättspsykiatriska undersökningsteamet inte varit enigt i bedömningen att Jonas Runnemark led av en allvarlig psykisk störning vid gärningarna eller vid undersökningstillfället. Av utlåtandet framgår också att de som kommit till den slutsatsen har ansett att det funnits svårigheter med att genomföra undersökningen och att det kan vara motiverat med ett yttrande från Socialstyrelsen. Det är vid dessa förhållanden inte så anmärkningsvärt att Marianne Kristiansson kommer till en annan slutsats, nämligen att Jonas Runnemark led av en psykisk störning men att den störningen inte var allvarlig. Av yttrandet och förhöret med henne framgår att den slutsatsen bygger bl.a. på Jonas Runnemarks förmåga att på ett sammansatt sätt

dikta ihop en falsk förklaring till det inträffade och på att han såvitt kan bedömas har en hög funktionsnivå bortsett från gärningen. Dessutom har Marianne Kristiansson haft tillgång till mer referensmaterial än vad som fanns tillgängligt vid den rättspsykiatriska undersökningen.

Såväl det rättspsykiatriska undersökningsteamet som Marianne Kristiansson är ense om att Jonas Runnemark har haft och har en psykisk störning. För valet av påföljd är det dock avgörande om den störningen är att anse som allvarlig i lagens mening. Beviskravet vad gäller frågan om en person lider av en allvarlig psykisk störning eller inte ska inte sättas lika högt som för sakförhållandena i ett brottmål, utan det räcker med att övervägande skäl talar för att det rör sig om en psykisk störning som är allvarlig (se rättsfallen ovan). Även om det också av Marianne Kristianssons yttrande framgår att slutsatserna är delvis osäkra, anser emellertid tingsrätten att de är minst lika välgrundade som slutsatserna i den rättspsykiatriska undersökningen. Det är därför inte övervägande sannolikt att Jonas Runnemark lider eller led av en allvarlig psykisk störning i lagens mening.

Även psykiskt sjuka personer kan begå uppsåtliga brott om deras själsförnödenheter är tillräckliga för att uppsåtsrekvisitet ska vara uppfyllt. Den grundläggande förutsättningen för att uppsåt över huvud taget ska kunna föreligga brukar formuleras som ett krav på att gärningsmanen ska ha varit i tillräcklig grad medveten om vad han har gjort.

Jonas Runnemarks sätt att utföra gärningarna har präglats av ett utdraget händelseförlopp med flera olika moment och även därefter en uppiktad förklaring till det inträffade. Hans berättelse visar också på att han vid flera tillfällen reagerat på sin omgivning och anpassat sitt agerande efter vad som inträffat. Han får utan tvekan anses ha varit så medveten att han ska anses ha haft uppsåt till sitt handlande på det sätt som krävs för straffrättsligt ansvar.

GÄRNINGARNAS STRAFFVÄRDE, RUBRICERING OCH VAL AV PÅFÖLJD

Jonas Runnemark har uppsåtligen dödat sin hustru och sin dotter. Som tingsrätten konstaterat ovan har han planerat att döda i vart fall Emma Runnemark under lång tid. Själva genomförandet, dels att få henne att sätta på sig en mössa och blunda och därefter angripa henne, dels att försöka få händelsen att se ut som en olycka på olika sätt - genom att ringa till hennes mobiltelefon, springa tillbaka till bostaden och köra tillbaka med familjens andra bil samt att ringa till 112 och rapportera händelsen – präglas även det av ett stort mått av planering och av förslagenhet. Angreppet mot henne var från en närstående och ägde dessutom rum i hemmet. Händelseförloppet var mycket utdraget och har av allt att döma medfört ett svårt lidande för Emma Runnemark.

Vad gäller angreppet mot dottern rör det sig också om ett angrepp från en närstående person. Hon har – särskilt efter angreppet på Emma Runnemark – varit fullständigt utlämnad och skyddslös.

Vid bedömningen av straffvärdet för gärningarna ska domstolen göra en helhetsbedömning av samtliga omständigheter. Det som redovisats ovan är allt sådana omständigheter som är försvårande och som enligt de förarbetsuttalanden som legat till grund för den senaste lagändringen av stadgandet för mord, var för sig bör leda till att påföljden inte bestäms till ett tidbestämt fängelsestraff utan till livstids fängelse.

Frågan är då om Jonas Runnemarks psykiska störning bör ses som en sådan förmildrande omständighet att påföljden bör bestämmas till ett tidsbestämt straff eller om det finns några andra skäl till en sådan utgång.

Av 29 kap. 3 § brottsbalken följer att som förmildrande omständighet vid bedömningen av straffvärdet ska beaktas om den tilltalade bl.a. till följd av den psykiska störningen har haft nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande.

Jonas Runnemark har gjort gällande att han under en längre tid – ända sedan dotterns födelse – har haft tvångstankar av innebörden att han ska döda sin fru och sin dotter. Vad gäller utredningen i den delen har Marianne Kristiansson uttalat att det tveklöst rättspsykiatriskt kan talas om en sådan psykisk störning som beskrivs i 29 kap. 3 § brottsbalken och som innebär en nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande. Närmare tillfrågad om de omständigheterna har hon uppgett att det inte går att objektivt kontrollera om det förekommit tvångstankar, men eftersom hela processen kring gärningen är jag-främmande för Jonas Runnemark blir det en slutsats att det måste ha förelegat sådana stressfaktorer som påverkat hans förmåga till impulskontroll, vilket ska beaktas som en förmildrande omständighet.

Tingsrätten har ingen anledning att ifrågasätta den bedömning som lett till slutsatsen att Jonas Runnemark har en psykisk störning. Även om den störningen innefattat en bristande impulskontroll har gärningen, som den genomförts, varit långt ifrån impulsiv utan snarare planerad under lång tid och i detalj. Det går inte heller att bortse ifrån det faktum att Jonas Runnemark tecknat livförsäkringar på sin fru med stora belopp; en omständighet som även den talar emot att händelsen var ett uttryck för en impulsiv handling. Härtill kommer att själva gärningarna utfördes i flera olika moment och under relativ lång tid, vilket inte heller talar för en impulsivitet med bristande kontroll. Slutsatsen blir att även om Jonas Runnemark har haft en psykisk störning vid gärningen finns det mycket begränsat stöd för slutsatsen att denna störning påverkat hans agerande då.

Härtill kommer att även om man beaktar Jonas Runnemarks psykiska status som en förmildrande omständighet finns det, som redovisats ovan, ett stort antal omständigheter kring gärningarna som är försvårande. Det finns inte heller några

andra omständigheter som talar i mildrande riktning. Visserligen har Jonas Runnemark under utredningen detaljerat berättat om händelseförloppet, men detta först efter det att han enligt egen utsago förstod att han var misstänkt för brott. Vid den sammantagna bedömning som domstolen ska göra kan slutsatsen inte bli annan än att påföljden ska bestämmas till fängelse på livstid.

SKADESTÅND

Jonas Runnemark har redovisat sin inställning till skadeståndsanspråken enligt följande. Han har medgett skadeståndsskyldighet gentemot Emma Runnemarks mor och syskon – Görel Svensson, Lina Svensson och Johan Svensson - för personskada i form av sveda och värk, ersättning för förlorad arbetsinkomst och utlägg men har bestritt skadeståndsskyldighet gentemot Göran Johansson eftersom han ansett att denne faller utanför den krets som är berättigad till skadestånd som efterlevande.

Vad gäller beloppen för sveda och värk för psykiskt lidande har han medgett att betala begärda belopp – 50 000 kr vardera – till Lina och Johan Svensson samt att betala 75 000 kr till Görel Svensson. Han har inte i och för sig haft någon invändning mot beloppet som sådant – 50 000 kr – som Göran Johansson har begärt.

Han har vidare inte ifrågasatt beräkningarna av den yrkade förlorade arbetsförtjänsten för någon av målsägandena men har invänt att han inte ska betala skadestånd för förlorad arbetsförtjänst som ännu inte har inträtt, varför beloppen ska beräknas fram till rättegångens början, den 18 maj 2015. Det leder till att Jonas Runnemark har medgett att betala 16 949 kr till Görel Svensson, 15 770 kr till Lina Svensson och sex åttondelar av yrkat belopp till Johan Svensson.

Jonas Runnemark har medgett yrkade belopp för utlägg till Görel Svensson och Johan Svensson.

Målagandena har sammanfattningsvis framhållit följande. Den förlorade arbetsförtjänsten avser den period som respektive person för närvarande är sjukskriven. Yrkandet om ersättning för sveda och värk bygger på att två personer, Görel Svenssons dotter och barnbarn, dödats, vilket innebär ett större lidande för henne, varför yrkat belopp – 125 000 kr är skäligt.

Lina Svensson har hörts i skadeståndsdelen och bl.a. uppgett att vare sig hon, hennes bror eller hennes mamma enligt Lina Svenssons bedömning kommer att kunna komma tillbaka i arbete tidigare än så länge respektive sjukskrivning varar.

Ersättning för personskada för de efterlevande

Av 5 kap. 2 § skadeståndslagen följer att om en personskada har lett till döden ska ersättning betalas för sådan personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.

Jonas Runnemark har invänt att Göran Johansson inte omfattas av den skadeståndsberättigade kretsen, men har godtagit att övriga målsägande har rätt till skadestånd. När det gäller den krets som enligt bestämmelsen har ansetts vara berättigade till skadestånd har gränsdragningen utarbetats i främst trafikskadenämndernas praxis. Begreppet tolkas mycket snävt. I första hand tar det enligt förarabetsuttalanden sikte på make, sambo, barn och biologiska föräldrar. Även syskon med hushållsgemenskap med den avlidne räknas normalt till den ersättningsberättigade kretsen.

Även om tingsrätten inte har någon som helst anledning att ifrågasätta att även Göran Johansson utsatts för psykiskt lidande med anledning av det inträffande, måste domstolen konstatera att omständigheterna inte är sådana att han faller inom den ersättningsberättigade kretsen. Han har enligt vad som upplysts i målet inte levt i hushållsgemenskap med Emma Runnemark - hon flyttade innan han blev sambo

med Görel Svensson – eller Matilda Runnemark. Att Emma Runnemark under vissa perioder – exempelvis på sommaren under utbildningstiden – bott där ändrar inte det förhållandet. Inte heller omständigheterna i övrigt är sådana att Göran Johansson kan tillerkännas ett schabloniserat ersättningsbelopp för psykiskt lidande.

Görel Svensson har yrkat ersättning med 125 000 kr, varav 75 000 kr avser förlusten av Emma Runnemark och 50 000 kr avser förlusten av Matilda Runnemark. Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2007 s. 953 bedömt frågan om förlusten av två anhöriga i sig motiverar ett annat schablonbelopp och har besvarat den frågan nekande. Eftersom ersättningen inte är en ersättning för sorg och saknad eller kränkning utan för personskada i form av psykiskt lidande, krävs det för högre ersättning än det schabloniserade beloppet 50 000 kr att händelsen orsakat psykiska besvär av sådan omfattning att skälig ersättning för dem överstiger schablonen. Någon närmare utredning som visar att så är fallet finns inte i målet. Det finns därför inte grund att tillerkänna Görel Svensson högre skadestånd i den delen än vad Jonas Runnemark har medgett, 75 000 kr.

Vad gäller ersättning för förlorad arbetsinkomst följer av 5 kap. 1 § skadeståndslagen att detta kan ersättas som en del i personskadan. En utgångspunkt är dock att man tillhör den personkrets som är berättigad till sådan ersättning. Som redovisats ovan kan Göran Johansson inte anses tillhöra den kretsen. Hans skadeståndstalan ska därför ogillas i sin helhet.

En annan utgångspunkt är att skadan ska ha inträffat. Även om Lina Svensson i och för sig har uppgett att vare sig hon, brodern eller modern enligt hennes uppfattning kan komma tillbaka i arbete, är det inte klarlagt i vad mån de kommer att förlora arbetsinkomst i framtiden. De kan därför endast tillerkännas ersättning för den skada som inträtt, dvs. till och med dagen för tingsrättens dom. Det innebär – med utgångspunkt i de uppgifter om inkomstförlust som målsägandena själva lämnat – att Görel Svensson ska tillerkännas 19 469 kr, Lina Svensson 18 009 kr och Johan

Svensson 27 262 kr för förlorad arbetsförtjänst, beräknat från respektive sjukskrivning till domens datum.

ÖVRIGA FRÅGOR

Häktning

Jonas Runnemark ska på grund av de s.k. obligatoriska häktningsskalen vara häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Förverkande

Jonas Runnemark har medgett förverkandeyrkandet och yrkandena om beslag. De särskilda yrkandena är lagligen grundade och ska bifallas.

Ersättning och återbetalningsskyldighet

Försvaren och målsägandebiträdet ska tillerkännas begärd ersättning eftersom dessa bedöms som skäligen. Denna kostnad ska staten svara för.

Brottsofferfond

Jonas Runnemark ska dömas för brott med fängelse i straffskalan och ska därför betala lagstadgad avgift till brottsofferfonden.

* * *

LUNDS TINGSRÄTT

DOM
2015-06-02

B 6229-14

Brottmålsenhet

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 400)

Överklagande ska ha kommit in till tingsrätten senast den 23 juni 2015. Det ska stå i överklagandet att det riktar sig till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Med hänsyn till att påföljden bestäms till livstids fängelse bifogas inget avräkningsunderlag. För uppgift om frihetsberövande, se under Yrkanden m.m.

På tingsrättens vägnar

Göran Lundahl

I avgörandet har även nämndemän deltagit. Rätten är enig.

Domslut avseende Jonas Runnemark

1. Göran Johansson
Vändgatan 7 B Lgh 1101
531 37 Lidköping

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Susanna Lindström
Advokatbyrån Eriksson & Bengtsson AB
Nya Stadens Torg 1 A
531 31 Lidköping

2. Görel Svensson
Vändgatan 7 B Lgh 1101
531 37 Lidköping

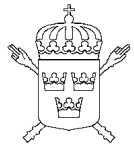
Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Susanna Lindström
Advokatbyrån Eriksson & Bengtsson AB
Nya Stadens Torg 1 A
531 31 Lidköping

3. Johan Svensson
Rudenschöldsgatan 26 Lgh 1202
531 50 Lidköping

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Susanna Lindström
Advokatbyrån Eriksson & Bengtsson AB
Nya Stadens Torg 1 A
531 31 Lidköping

4. Lina Svensson
Härenegatan 4 B Lgh 1201
531 34 Lidköping

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Susanna Lindström
Advokatbyrån Eriksson & Bengtsson AB
Nya Stadens Torg 1 A
531 31 Lidköping

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarområde Syd
Södra Skånes åklagarkammare
Kammaråklagare Helena Lundström

Stämningsansökan

2015-05-12

Bilaga 1

Sida 1(4)
Handling 366
Ärende AM-176689-14
Handläggare 302-23

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

Lunds tingsrätt
B 6229-14

Häktat mål

LUNDS TINGSRÄTT
Brottmålsenhet

INKOM: 2015-05-12
MÅLNR: B 6229-14
AKTBIL: 81

Stämningsansökan

AM-176689-14-1

Åklagare

Kammaråklagare Helena Lundström

Tilltalade

Jonas Gunnar Runnemark (19840801-3319)

Företräds av advokat Per Schånberg.

Anhållande 2014-12-10, Häktad 2014-12-12.

Punkt 1

1.1 MORD (1200-K213636-14)

Jonas Runnemark har dödat sin fru Emma Runnemark genom att, i den gemensamma bostaden, slå henne upprepade gånger i huvudet med en hammare. Han har därefter kört till Dalby stenbrott där han kastat henne ut från en klippa, varefter han upprepade gånger bankat hennes huvud mot stenar på marken. Emma Runnemark tillfogades blåmärken, hudavskrapningar, hudsår och underhudsblödning på kroppen, brott på skallen och ansiktsskelettet, slitskador på hårda hjärnhinnan samt utbredda hjärnskador. Emma Runnemark avled senare av sina skador. Det hände mellan den 9 december 2014 och den 10 december 2014 i Dalby, Lunds kommun.

Jonas Runnemark begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap 1 § brottsbalken

1.2 MORD (1200-K213636-14)

Jonas Runnemark har dödat sin dotter Matilda Runnemark genom att kasta henne ut från en klippa vid Dalby stenbrott, varefter han upprepade gånger bankat hennes huvud mot stenar på marken. Matilda Runnemark tillfogades blåmärken, hudblödningar, hudavskrapningar och sår på kroppen, skador på inre organ, blödning i huvudsvålen och i ena ögat, brott på skallen, slitskador på hårda hjärnhinnan samt skador på hjärnan. Matilda Runnemark avled senare av sina skador. Det hände någon gång mellan den 9 december 2014 och den 10 december 2014 i Dalby, Lunds kommun.

Jonas Runnemark begick gärningen med uppsåt.

Lagrum: 3 kap 1 § brottsbalken

1.3 Målsäganden

Lina Svensson

Åklagaren för ej talan
Företräds av advokat Susanna Lindström.

Johan Svensson

Åklagaren för ej talan
Företräds av advokat Susanna Lindström.

Görel Svensson

Åklagaren för ej talan
Företräds av advokat Susanna Lindström.

1.4 Särskilda yrkanden

- 1.4.1 Det yrkas att beslaget av matta, påsar, handdukar, eltejp, mössa och örngott, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17886.1-16. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.2 Det yrkas att beslaget av en pärm, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2015-1200-BG156.1. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.3 Det yrkas att beslaget av en hammare, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17692.4. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.4 Det yrkas att beslaget av två personbilar, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17558.1 och 2. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.

- 1.4.5 Det yrkas att beslaget av kläder och en stövel, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17545.1-4. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.6 Det yrkas att beslaget av kläder, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17546.1 och 2. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.7 Det yrkas att beslaget av kläder och skor, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17548.1-6. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.8 Det yrkas att beslaget av kläder och skor, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2014-1200-BG17552.1, 2, 3:1, 4-6. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.
- 1.4.9 Det yrkas att beslaget av dokument, beslagtaget hos Jonas Runnemark, ska bestå tills domen vinner laga kraft: 2015-1200-BG326.1. Det beslagtagna ska därefter återlämnas.

1.5 Muntlig bevisning

- 1.5.1 Förhör med den tilltalade **Jonas Runnemark** som vidgår de faktiska omständigheterna.
- 1.5.2 Förhör med sakkunnige adjungerande professorn Marianne Kristiansson angående yttrandet från Socialstyrelsens rättsliga råd till utveckling av bedömningarna som ligger till grund för utlåtandet.

1.6 Övrig bevisning

- 1.6.1 Uppspelning av samtal till SOS till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord. Tid: 18 min. Skiva medtages av åklagaren. Utskrift (förundersökningsprotokoll s. 17-45).
- 1.6.2 Händelserapport (förundersökningsprotokoll s. 7-12) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.3 Syn på 360-graders fotografering av bostaden och stenbrottet samt vägen däremellan till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord. CD-skiva medtages av åklagaren.
- 1.6.4 Fotografier (förundersökningsprotokoll s. 92-94 och 96) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.5 Rapport Utvidgad rättsmedicinsk obduktion avs Matilda (förundersökningsprotokoll s. 102-116) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.

- 1.6.6 Rapport Utvidgad rättsmedicinsk obduktion av Emma (förundersökningsprotokoll s. 117-136) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.7 Syn på fotografier från den rättsmedicinska obduktionen till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord. Fotografierna medtages av åklagaren. OBS! Åklagaren yrkar att dessa fotografier ska visas bakom stängda dörrar.
- 1.6.8 Syn på i beslag tagen slägghammare till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma samt att gärningen ska bedömas som mord. Slägghammaren medtages av åklagaren.
- 1.6.9 Brottsplatsundersökningsprotokoll (protokollsbilaga Kriminaltekniska undersökningar s. 1-27) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.10 PM hundinsats, undersökningsprotokoll samt karta (protokollsbilaga Kriminaltekniska undersökningar s. 42-49) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.11 Beslagsprotokoll bilar samt undersökningsprotokoll av dessa (protokollsbilaga Kriminaltekniska undersökningar s. 66-104) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.12 Protokoll platsundersökning bostaden, beslagsprotokoll samt protokoll över blodspårstolkning (protokollsbilaga Kriminaltekniska undersökningar s. 133-160, 166-184 och 193-214) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.13 Sakkunnigutlåtande från NFC (protokollsbilaga Kriminaltekniska undersökningar s. 228-259) till styrkande av att Jonas Runnemark dödat Emma och Matilda samt att gärningarna ska bedömas som mord.
- 1.6.14 PM, beslagsprotokoll, försäkringshandlingar m.m. (protokollsbilaga Ekonomi och försäkringar s. s. 3-49, 59-66, 69-76, 78-90, 106-109 och 114-151) till styrkande av att gärningarna ska bedömas som mord.

Handläggning

Hänvisning till handlingar önskas avseende den skriftliga bevisningen i dess helhet. Åklagaren kommer att redogöra för de väsentligaste delarna, men handlingarna åberopas i dess helhet.

Huvudförhandlingsplan:

Dag 1: Yrkanden, sakframställan och förhör med den tilltalade.

Dag 2: Förhör med Marianne Kristiansson, personalia och slutanföranden.

Dag 3: Reservdag

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

Anvisningar för överklagande

Överklagandet skall göras skriftligen. Om avgörandet innehåller beslut i fråga som avses i 49 kap. 5 § rättegångsbalken eller 37 § lagen (1996:242) om domstolsärenden, får detta överklagas särskilt.

Överklagandet ställs till Högsta domstolen men skall ges in till hovrätten. Det skall ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges under rubriken HUR MAN ÖVERKLAGAR.

Målet eller ärendet tas upp av Högsta domstolen endast om Högsta domstolen lämnar tillstånd till det, s.k. prövningstillstånd.

Prövningstillstånd kan meddelas endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen; eller
2. det finns synnerliga skäl till en sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att domvilla förekommit eller att målets eller ärendets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd meddelas i ett av två eller flera likartade mål eller ärenden, som samtidigt föreligger till bedömande, kan prövningstillstånd meddelas också i övriga.

Prövningstillstånd behövs inte när justitiekanslern eller en justitieombudsman överklagar i mål om allmänt åtal.

Upplysningar

I överklagandet till Högsta domstolen skall Ni ange

1. Ert namn, postadress och telefonnummer
2. den dom eller det beslut som överklagas samt målets eller ärendets nummer och dagen för avgörandet
3. den ändring i domen eller beslutet som yrkas
4. grunderna för överklagandet (de skäl som Ni åberopar) och i vilket avseende hovrättens skäl enligt Er mening är oriktiga
5. de bevis Ni vill åberopa och vad Ni vill styrka med varje särskilt bevis
6. de omständigheter Ni åberopar till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas.

Överklagandet bör vara egenhändigt undertecknat av Er eller Ert ombud.